

Hej, Kristine. Hej, Camilla. Har du det godt? Ja, ret det godt. Igen skal jeg tage at se. Jeg er en lille forkørelse. Har jeg haft i ugen, der er gået, så det kan man måske ærger. Du er to år en af vores sidste coronatest. Ja. Fordi. Jeg troede faktisk, det var corona, fordi jeg kan ikke lukke det noget som helst.

Nej. Men det er det ikke? Nej. Altså ikke en, der kan måles i hvert fald. Nej. Så jeg... Ej, jeg kan mærke, det er heldigvis, hvad jeg går over, så det var kun i et par dage, det var slemt. Ja. Men det er godt, du har det fint igen, så er du klar til at fortælle mig, hvad du har fundet ud af. Ja, det er jeg. Skal vi bare springe ud i det eller hvad? Jeg synes det. Eller så skal jeg til at i gang med at fortælle dig om alt mit renoveringsstræs i min lejlighed og sådan noget.

Nå, ikke. Og prøv at høre. Det snakker jeg meget gerne om. Ja. Men så bliver det lang lang intro her. Du er ved at renovere hele dine lejlighed, men det går da meget godt med det. Ja, men jeg har en latent panik liggende, fordi jeg har så mange veninder og venner, som har haft katastrofale oplevelser.

Jeg ved ikke, hvad latent den er, fordi du er, hver dag er du sådan. Jeg har nødt til at køre dig op nu for at se, hvad der foregår.

Og prøv at høre. Min bekymring bliver gjort til skarme hver gang. De er så dygtige, og så er det så fint. Ej, det bliver så godt.

Så, og så sender jeg billeder til dig, og så er du sådan helt, ej, det bliver godt. Det bliver godt. Du er så stort at få malet for første gang i hvor mange år. 15 år siden jeg flyttede ind. Så det er jo sådan noget nær 15 år, ikke? Ja.

Og slitet guldve, og det er ligesom at gøre forårsrendt. Ja. Nu er jeg allerede fantaseret, jeg allerede om at begynde at pusse vinduer.

Forårsrendt på den ekstra grundige måde, og det bliver jo vildt tilfredsstillende, når du er færdig. Helt tørset.

Spørgsmålet er bare, om jeg kan finde ud af, at jeg rent faktisk skal flytte møbler på plads igen, fordi der er jo så rydligt nu.

Der står ingenting, men ro, der er ingen stress, der ikke er noget, der skal rydtes op. Men undtalt er, at mit køkken og mit bedværelse, som agerer storageroom, ikke?

Alt er Tetris pakket derude, så... Ej, det bliver dejligt. Men det er jo det bedste. Nu skal du rykke ting på plads, og de kan stå på den helt rigtige måde.

Og alt kommer til sine græns, og sådan noget.

Tør det af, smid det ud, som bare har stået og gloet i 100 år, og man ikke kan kunne tage sig sammen til noget.

Ja, jeg er med ønnelige. Jeg har også nogle boligprojekt, og jeg kunne godt tænke mig at realisere, men jeg ved ikke, hvor jeg skal starte.

Nej.

Det kommer nok.

Start med at tøm hele lejligheden.

Ej, okay.

Ej, det ved jeg ikke. Det er måske lidt meget. Så se det der for, at jeg ikke kommer engang.

Ej, jeg kører i går cyklet. Jeg er jo den sævængelige rude herhen, ikke?

Og så var der spad af.

Det er rigtigt.

Der var spad af, så jeg blev direkteret en ny rude herhen, og der var politiausbæring.
Og så kom jeg herhen og tænkte, okay, jeg må lige undersøge, hvad der foregår.
Og der var en mand, der var blevet fundet drabt på gaden. Ingen hevvevej, en ny karlsbergvej, ikke?
Okay, er det kommet frem, at han var blevet drabt?
Jeg har fuldt kun været med så længe, så der var blevet fundet en død mand.
Jamen, det går være i går, at de bare sagde, han var død, ikke?
Og det fandt jeg så ud af, at jeg kommer ind, og det var derfor, der var afspærret, ikke?
Men jeg tror faktisk allerede, at de sagde, han var drabt.
Okay.
Og så cyklede jeg så af samme rute.
I dag, jeg tænkte, nu skal jeg lige se, om der sidder og spad af, eller hvordan, ikke?
Det var der ikke. Der holdte en politibil, og der var to betjente, men alt var åbent, ikke?
Og man kunne cykle og gå, hvor man ville.
Og så kunne jeg læse, at det var en 48-årig mand, der var blevet drabt.
Somalisk statsborger, men her borte.
Og at to mænd er sikret for det drab.
Men jeg synes bare, og det er en tanke uden konklusion.
Og det tænkte jeg, da jeg så cyklede forbi i morges.
Det er altså vildt, at livet bare går videre.
Han blev drabt på det hjørne.
En bænk satte ud til, ikke?
Og i dag er der ikke nogen spore.
I dag går lige op af et børnehus.
Jeg ved ikke, om det er en lukkeskolen, eller en børnehav.
Jo, men det her er desideret op af en børnehav, ikke?
Ja.
Og livet går bare videre.
Folk afleverer deres børn, folk cykler forbi, folk går forbi,
og henter børen og ned til engeplads og sådan noget.
Hvad skulle livet ellers gøre?
Jeg synes bare, det er så syret, at nogen kan blive drabt.
Og at vi bare sådan er okay med det.
Det er da jo ikke nogen, der er.
Men det er vi jo lidt af liv alt.
Det er sådan om, at folk ikke er sådan rigtig.
Der er ikke nogen, der hiser sig op over, at en mand blev drabt der i går.
Nej.
Eller lige stoppe op.
Eller det ved vi jo ikke.
Der kan jo godt være mange, der lige gået hen og stoppet op.
Ja, ja.
Og har sendt ham en tanke, at det skete.
Men jeg synes, det er da de, der er drabt, hvor det bliver ikke rigtigt omtalt.
Nej, det skete bare.

Det synes jeg bare er for vildt.

Ja, men der er det også.

Jeg synes jo også, at det er en smuk tanke, at livet går videre, fordi som du ser, hvad skulle det ellers.

Men jeg er følelsen af, at der godt må være en anden form for uro i universet.

At det ikke bare forsvinder.

Jo, men også, for jeg er det ene del af det, som sådan, okay, en person har mistet livet, og nu går vi bare videre, som om der ikke er sket noget.

Det er den ene del af det, og den anden del af det er også, man må ikke heller ikke vinde sig til sådan noget.

Så bliver det sådan lidt forrået på en eller anden måde.

Altså det er sådan noget, man forventer af Philadelphia, eller en anden storby, hvor der sker ekstremt mange græb, og det er hver dag.

Men det føles bare fordi, at livet så hurtigt gik videre, lige på det hjørne, hvor det var sket.

Så føles det bare som om, at det gik forstærkt på en eller anden måde.

Hvordan kan vi bare træve videre, i samme hastighed, som om, at der ikke lige er sket den ultimative forbrydelse lige her?

Lige her, på det her hjørne?

Ja.

Og som jeg siger, jeg har ikke nogen konklusion.

Jeg synes bare, det må vi da ikke vende os til, og jeg ved ikke, hvad der måske en konklusion gør, og hvad der skulle ske.

Men når man bare er tæt på det på den måde, så ser man det, og tager det ind på en anden måde, tror jeg ikke.

Jeg tror måske, at konklusionen er, det skal vi lige huske, ikke at vende os til.

Ja, altså vi må godt lige blive for arvet over, at i et nabolag, som er velfungerende nu, det har jo været rådt, ikke?

Nej, det har været rådt.

Men som, altså, stort set er velfungerende nu, ikke?

Så måske ikke, hvad hver dag, eller noget, de bare accepterer, eller sådan...

Ja.

Hvorfor det?

Hvorfor er der en mand, der bliver stukket ned, lige oppe af en børnehave?

Ja.

Altså, jeg når.

Men det handler måske også om, at snakken eller dækningen

er forstået lige så hurtigt, som den kom, ikke?
Det var interessant i et øjeblik.
Hvorfor der spadede en, om den mand...
En mand har fået noget død, hvilk nok.
Og selvfølgelig finder vi jo en ud af noget mere om,
hvorfor og sådan noget.
Men stadig, jeg synes bare, ja, det har jeg ikke klar.
Det er vel somt.
Det var bare det.
Jeg er lidt tænkt, at jeg cyklede forbi.
Altså, du cyklede forbi igen i dag, så også, ikke?
Ja, det er det.
Man kunne godt have, eller jeg ville have en forvinding om,
man kunne mærke det på stedet.
Noget havde ændret sig i luften.
Der er det mindste stadigvæk hang lidt polititab.
Ja, men de havde så holdt en politi i bil,
og stod to betjente, ikke?
Og jeg ved ikke, om det var mere sådan...
Trygghedsskabende tiltag end noget andet,
og at folk måske kunne henvende sig til dem,
hvis man har set noget, eller hvad.
Du skulle være gået hen til dem,
og lige spurgte, hvorfor står I her egentlig?
Nej, jeg spurgte bare, må jeg godt cykle igennem her.
Ja, ja.
Det må du godt.
Ja, men du har ret.
Det må vi ikke vende os til.
Nej, det er jo ikke bare det samme,
som nogen har blivet,
nogen har fået stjålet en mobil op al ummen her.
Eller der er sket et uheldt.
Altså en person, der kører det i livet?
Nå, slutt videre.
Ja.
Jeg har en sak med til dig i dag.
Ja.
Vi skal til et lejlighedskomplex i Gardmarvang,
i Roskilde, tilbage i marts måned 1995.
Okay.
Her undrede en kvindelig nabos over,
at hun ikke havde set noget til to mandelige færdtidspensionister
i bebyggelsen i et stykke tid.

65 år i Jørn Trolle,
og 55 år i Life Petersen,
både i samme lejlighed for at få deres beskedende indkomster
til at række lidt længere.
De var ikke et par,
det var udlukkende et praktisk tiltag.
Den kvindelige nabo kendte de to bofæller rigtig godt.
Hun havde tidligere boet sammen med den 65 år i Jørn Trolle
gennem en årrække,
og selv efter at deres forhold ente
holdt de to kontakten og talte sammen dagligt,
end da flere gange dagligt.
Men sidst hun havde hørt fra Jørn,
var søndag aften den 26. marts 1995 ved 22.30 tiden,
hvor han fortalte, at han var på vej i Seng.
Hans bofælle var ikke hjemme på det tidspunkt.
Og mandag en næste dag gjorde hun rent på Jørns
Stamværtus Charlie Chaplin i Østervangstændret,
og det var fast rutine, at Jørn kom forbi med morgenbrød.
Den mand, der kom, han ikke.
Hans veninde stusede over det,
men slog hans fravær hent med,
at han sikkert bare lo og sov.
Men så gik dane den ene efter den anden,
uden at hun hørte fra Jørn,
og uron vokset i hende.
Når hun ringede blev telefonen verken taget
af Jørn eller Leif.
Torsta måtte der ske noget.
Hun havde altså sidst hørt fra ham søndag aften her.
Nu blev det for bekymrende.
Veninde tog forbi lejligheden og bankede på døren.
Ingen åbnede.
Hun bukket sig ned og trykket brevsprækken ind,
for at kigge ind i lejligheden.
En sødelig råd stank strømmede hende i møde.
Hun tænkte straks, at de måtte være døde derinde.
Veninde skyndte sig at få en nabo til at ringe efter politiet,
og der efter gik hun udenfor for at kigge ind af vinduerne.
Det var muligt, fordi de boede i stuen.
Der var ikke noget at se gennem stuevinduerne,
men gennem køkkenvinduet mødte et uhyggeligt syn hende.
Leif sad i en stol, ubevægelig.
Den var halvt væltet ind over en radiator.

Hun kunne ikke se blod,
men hun var ikke i tvivl om, at han var død.
Da politiet kort efter ankommet til stedet,
kunne de ganske rigtigt konstatere,
at en afdød person sad på en halvt væltet stol i køkkenet,
og at vedkomne var blevet drabt med knivstik.
Det var lejlighedens ene beboere 55 år i Leif Petersen,
men ikke bare det endnu en person lå død i soveværelset på sengen,
65 år i Jørgen Trolle,
præcis som hans veninde havde frygtet.
Det stod klart, at de to mand havde ligget død i et stykke tid.
Nu var det torsdag, og eftersom at veninde til Jørgensist
havde taget med ham søndag aften,
havde de formentlig ligget dig i opmodt fire dage.
Der var ikke noget, der tyde på,
at en vild kamp havde fundet stedet i lejligheden.
65 år i Jørgen Trolle så ud til at være blevet angrebet i sin seng,
mens han havde ligget og sovet.
Han var blevet drabt med hele 17 knivstik,
og noget var gået gennem dyne og ham.
Han havde nogle afvagationer på underarmene,
som om han var vågnet, og desperat havde forsøgt at beskytte sig.
Men alligevel så få, at det måtte være gået hurtigt.
Han havde ikke haft en chance.
Entet indikerede, at der var tale om et romor,
og lejligheden var ikke gennemrådet,
døren var heller ikke brudt op,
og der var heller ikke nogen i Eindholm,
der havde hørt larm og råb fra lejligheden.
Gærningsmanden havde drabt de to mænd uden at gøre sig bemærket,
og var forsvundet lydløst fra med den kniv han havde brugt.
Poliziet brugte hunne til at forsøge at finde gærningswobnet,
eller andre spurg efter morteren, men uden held.
Hade man nogen teori om, i hvilken rækkefølge det var sket på det her tidspunkt?
Nej, og det var jo selvfølgelig noget af det, der skulle afklare os.
Du sidder og tænker, kunne den ene have drabt den anden?
Det kender min hjerte for godt.
Men så havde de også fundet gærningswobnet,
fordi så ville det have ligget ved siden af den, som døde til sidst.
Jo, og ved du hvad, jeg tror, at det præcis er det, der gør,
at de aldrig var ude at tale om det.
Så det var aldrig en tanke.
Det var ikke noget, der blev sagt højt på noget tidspunkt,
og det må netop have været fordi, man kunne simpelthen se.

Men det kan ikke have været sådan, det folk ikke.
Det kan ikke have været den ene, der har slået den anden hjælp.
Nej, det er en ude fra.
Naboer og bekendte beskrev de to førtidspensionister,
som nogen, der godt kunne lide at få en øl,
og især havde 55 år i live forvandet at gå på vertus
og tage folk med hjem derfra til efterfest.
Der var ofte gang i den, med mange gæster,
der kunne til tid at høres larm fra lejligheden,
og bylgerne kunne også gå højt mellem live og jøren,
men de to blev hurtigt gode venner igen,
og noget generelt godt af hinandens selskab.
Men det lyder jo altså også som et ret godt arrangement.
Ja, det var et ret godt arrangement.
Som måske flere på et overvej.
Det har jeg også tænkt under vejs.
Der sidder også så mange ensomme mennesker rundt omkring.
Fattige og ensomme?
Ja.
Altså jeg ved jo, at der er jo totalt run på elterfædelsskaber,
og seniorboliger, så de kan jo ikke bygge nok boliger
og er den type, fordi man gerne vil rykke sammen,
når man når sådan sidste fase af sit liv.
Uden at det nødvendigvis skal være et plejehjemme.
Ja, at man vil bare gerne have selskabet.
Man ved måske også, at man bliver alene på et tidspunkt.
Måske er man alene, man vil gerne vide, at der er nogle andre,
og der er nemt adgang til sociale aktiviteter,
til kammeratskab, den typik.
Men det her er jo også...
En påfælde, en roomy, sent i livet, i seniorlivet.
Ja.
Det synes jeg altså også er så smart.
Altså man gør det jo tidligere,
når vi har all sammen haft suje boliger, hvor vi har boet sammen.
Det var da mega fedt.
Det er jo det, og det her seniorversionen ikke,
og det giver mening økonomisk,
og det giver mening i forhold til ensomhed,
som er et kæmpe problem.
Ja.
Det har jeg også tænkt hele vejen igennem.
Hvor er det dog smagt?
Fordi første man sådan...

Åh, lej for Jørgen boede sammen,
de var jo nok et par, så...

Ja.

Jeg kunne også godt finde på,
hvis jeg er alene senere i livet,
og har flyttet sammen med en...
100% det har der lyst til.

Altså det håber jeg da.

Så det var...

Det var så et ret genialt tilsag, ikke?
Og helt generelt blev de her to mænd,
altså beskrevet som fredelig og flinke,
og havde også boet i det her område i mange, mange år.

Så de var velkendte ansikter,
og derfor kunne man også hurtigt konstatere,
at de er ikke blevet set siden søndag.
Normalt gjorde de sig bemærkede i kviteret, ikke?
Og det lyder også som om de havde ret faste rutiner.

Ja, ja, ja.

Præcis.

For eksempel, at han kom med morgenbrød på hver tusid.

Ikke bare var de på hver tusid om aftenen.

De så også lige derhen om morgenen med morgenbrød, ikke?

Så det var altså en gode valg i alverden,

der var foregået i lejligheden,

og især var det uforståeligt,

hvorfor Leif og Jørgen skulle angribes

og myrdes på den brutale måde.

Efter et par dage fik Roskilde politiasistans af syv mand
fra Rispolities rejsehold.

Der blev selvfølgelig fortaget tekniske undersøgelser
på Gærningsstedet,

og derudover havde politiet travlt med at tale

med så mange som muligt,

for at danne sig et billede af de draptes færden

op til deres død.

Den indledende efterforskning er det voldsomt,

et dobbelt drab afsløret,

at 55 år i Leif Pedersen

havde fornøjet sig på Bodega i en charlie Chaplin

i Østervangstcentret i Roskilde søndag aften.

Inden han gik hjem ved halv éttiden,

natten til mandag, hvor man nu mente,

at drabet måtte have fundet stedet,

havde Leif sport flere af gæsterne på verthuset,
og ikke de havde lyst til at drikke videre hjemme hos ham.
Og det var altså almindeligt for ham
på den måde at invitere folk med hjem.
Denne her aften var der ikke nogen på Bodegaen,
der tog imod tilbudet,
men politiet forestillede sig,
at Leif måske havde sport nogen andre
på sin god tur hjem.
Nogen han tilfældigt havde mødt på sin vej.
Så det var altså ikke usandsynligt,
at han selv havde inviteret sin mor,
derinde for, tænkte man.
Og det blev altså betræktet som en mulig teori i sagen.
Politiet ville derfor meget gerne i kontakt med Bauer,
der dels havde set Leif Pedersen
på sin god tur hjem til lejligheden fra Charlie Chaplin
omkring kl. halv 1 natten til mandag,
hvor hjørnen formentlig allerede lå og sov.
Og dels en blod, en småt person sammenat.
Har vi nogen sende oplevet, i nogen af de sager,
vi har talet om, at den efterlystingsspecifik det her med,
har du set en blod, en småt person gå på gaden,
at den, ligesom har pat off?
Ja, godt spørgsmål.
Men mindre, ligesom han går med blodstænk i ansigtet
og helt både blodige hænder.
Og et vildt land, som man kan se, at det smår ind i noget,
så opdager man det jo ikke om dag.
Det ser man jo ikke.
Og ingen gang om dag, ind tror jeg,
fordi blod på tøj er jo, det forsvinder jo.
Altså, det er bare lidt mørkt tøj i hvert fald, ikke?
Ja, så skal der være noget andet vippen,
der gør, at man bemærker dem ikke, at de sidder ned,
og der er blod, der drøb, altså der er blod over det hele,
eller tørre jo vildt hurtigt,
og så er det jo en gang, hvor rødt kommer til at tænke på,
det tror jeg også, jeg har sagt før, en gang,
ned i metronen i New York, hvor der sad en mand,
og jeg tror, han var blevet knivstukket,
og der var bare ikke nogen, der gjorde noget.
Han sad bare at drøbe.
Og han sad bare at drøbe blod og holdt sig på soverne,

og sådan noget, ej, det var total vanvittigt.
New York er jo et sindssygt.
Jeg har siddet på Skadestuen, hvor der var en mand,
der sad og blød i en spand,
fordi han blød så meget, og sygplejsken var sådan lidt,
men New York har det der på guldets.
Og så fik han en spand.
Og blød i det her, det ligner sådan fodballige.
Og jeg kom ind før ham,
og uden at fortælle, hvad jeg var derfor,
så var det på ingen måde, livstrune, som ham.
Men jeg havde jo en fancy forsikring,
og det er min forestilling,
at det havde han ikke.
Han fik i hvert fald lov til at sidde og blød i en spand.
Nej, men så ville jeg selvfølgelig ikke mærke til det,
hvis jeg var ude på gaden,
og der var nogen, der gik,
og der drøbet blod.
Men umede bare, at jeg tænkte bare,
har vi nogensinde oplevet, at i en sag,
så er det det.
Nej.
Den efterlysning, som ligesom har kommet ud,
og så er der nogen, der har kommet og sagt, ja.
Men fordi man sidder ikke, så er der jo
mange henvendelser i sådan en sag.
Og bare det, at politiet går ud og eftersøger hjælp.
Ja.
Det gør jo, at folk lige stopper op og tænker,
kan jeg bidrage med noget?
Hvor meget.
De får jo sindssygt mange henvendelser,
som ikke er relevante,
så de ved jo, det giver noget.
Men stadigvæk.
Er det så først,
efter, at politiet efterlyser noget,
at man tænker, når jeg håber,
så kan det da godt være,
at jeg burde ringe ind og sige,
at jeg så en manddækket grøn.
Ja, det tror jeg faktisk.
Altså, det synes jeg, at vi hører om, ikke?

Altså, der er jo opfordringer igen og igen,
og det må være fordi,
at det betaler sig opfordringer.
Ja, ja, jeg tænker også, hvis jeg så en blod,
en smurt person,
og alt ellers vi hedder normalt,
så vil man jo nok ikke...
Jo, det tror jeg faktisk.
Jeg ville bringe til politiet,
og sige, at jeg så lige en blod,
en smurt person på Ingehaven Plads.
Ja, igen, det kommer ind på omstændighederne.
Altså, kom løbende,
lov ham,
og var blod en smurt,
og livløs, så ville jeg nok ringe.
Ja, det ville jeg selvfølgelig også.
Nu snakker jeg om,
der bare går stille og roligt hen af gaden,
og der er noget, der ligner blod på ham.
Det ville jeg slet ikke reagerer på.
Vil du ikke det?
Hvad hvis det var rigtig meget blod?
Prøv at høre.
Så ville du jo undre dig,
og tænke, at han har brug for hjælp.
Jeg ville lige kigge mig omkring,
jeg ville prøve,
hvordan har han det egentlig, eller hun?
Ja.
Virker han hun okay?
Men en person,
der går smurt ind i meget blod,
kan ikke virke okay,
fordi det er så unormalt.
Jeg er bare bekymret for,
at min hjern vil tænke,
når man så er det nok ikke blod,
fordi alt andet virker så roligt.
Det må være maling.
Det må være noget andet,
der må være noget andet forhåb.
Nej,
men det må komme an på en prøve,

eller det håber jeg selvfølgelig ikke.
Du må ikke lave sådan en
practical joke på mig.
Ja.
Nu har vi testet din hukommelse.
Nu skal vi også lige teste,
hvad du vil gøre,
hvad du skal i situationer.
Man går spørgsmål i virkeligheden, ikke?
Hvad ville man lægge mærke til,
og hvornår ville man kontakte politiet?
Men de har opfordret altså til,
at borgere,
som måske havde set noget i den nat,
henvendte sig.
Efter godt en usintens,
efterforskningen,
kunne det udad til,
se ud til,
at politiet og rejseholdet
var på barbund i salen.
Men så skete gennembrudet.
Unster, som Jørgen og Leif
har blevet fundet død torsdag udenfor,
blev en person anholdt
og fremstillet for en dummer,
en kun 16-årig dreng.
Kriminalkommissær Bent Især Nilsen
fra Ryspolisides Rejsehold,
låd pressen vide,
at det var på baggrund
af gode tekniske spor
og afhøringer i de to myrdede
mens omgangskræs,
at gennembrudet var sket.
Den 16-årige var blevet anholdt
hjemme hos sin mor samme dag,
hvor der også var blevet fundet
20 kroner fra Leif og Jørgens lejlighed.
Drengene var kendt af politiet i forvejen,
men ikke for vold,
kun for en del mindre tyverier.
I fællepressen var hans skilsmissebarn
og gik ud af skolen midt i ådne klasse.

Siden havde han været tilknyttet
et projekt for unge arbejdsløse
på en produktionsskole i Roskilde
og boede altså hjemme hos sin mor.
Det blev beskrevet,
at han som barn
havde været vidende til de voksnes,
alkoholmisbrug,
og der blev i den forbindelse
spekuleret i,
om han kante de to drabte mænd
fra drugmiljøet i Roskilde.
Efter det lukkede grunnlovsforhør
onsdag aften den 5. april 1995,
hvor den 16-årige tilstod drabne,
blev det beskrevet,
dog spars omt,
hvad der havde lidt op til knivstikkeriet.
Den 16-årige var brudt ind
i stulejligheden i Gardnervang.
Det kom ikke frem præcis,
hvorfor han endte med at gå af mukk,
men pressen gissende om,
at han måske var blevet overrasket
over, at Leif Petersen stadig var oppe.
Først havde han troet ham
til at udlevere 100 kroner,
og der efter had han slået ham
i Elmasyv knivstik ude i Køknet.
Bag efter var han gået ind i
Soveværelset til Jørgen Trolle,
og havde drabt ham
med endnu flere knivstik.
Før han var gået igen,
havde han taget to videomaskiner med sig,
og derudover havde han skåret
telefonledningen over,
så hans offere ikke kunne ringe efter hjælp.
Altså så han var ikke klar over,
at de var døde.
Og noget han har gjorde.
Før de døde, eller
eller tænkte han, at de stadig levede
det svært at forestille sig med så mange

knivstik, det tror jeg simpelthen ikke.
Men han havde altså skåret
telefonledningerne over.
Måske det var imellem de to.
Ja, måske.
Nej, det ved vi ikke.
Og dog fordi
Jørgen Trolle havde ligget og sovet,
han var altså ikke blevet vækket
af det første drab.
Nej.
Et enligt motiv kom altså ikke frem,
men politiet kunne i hvert fald udelukke,
at der havde været noget seksuelt
mellem parterne.
Det tyder på,
at den 16-årige var brudt ind
for at stjæle,
men præcis hvorfor han endte
med, at Drebbel var stadig uklart.
Det skulle den videre efterforskning
nu forsøge at afdække.
Den 16-årige var siktet
for to drab,
ulovlige indtredenning,
røveri og hærverk.
Og hærverk dækket altså over,
at telefonledningen var skåret over.
Dommeren valgte, at Vartex fængsler ham
i fire uger på en lukket
institution for unge.
Doppeldrabet i Roskilde
var ikke den eneste aktuelle sag,
hvor en teenager var hovedpersonen.
Kun få dage før Life Petersen
og Jørgen Trolle blev slået i hjælp,
blev en 72-årig hvertusejre
og hans 14-årig søn
tasket til døde i deres hjem
og tog teenager,
fordi de ville straffe
hvertusejren for at have
afvist dem aftenen før.
Den er jeg godt stødt på.

Jeg var næsten i tvivl om,
om vi havde taget om den.
Men jeg har overvejet det så mange gange,
at jeg føler, at jeg kan tage fejl.
Ja, og jeg har det på samme måde.
Fordi den er så velkendt
på en eller anden måde,
men det er brutalitet.
Altså en 14-årig dreng
og hans far blev
tasket i hjælp
i deres hjem,
som lå over på hvertusej.
At tog teenager,
fordi de var blevet
afvist i døren aftenen før.
Det var ingen gang den vrede,
den akute vrede,
der fik dem til det.
Det var simpelthen velovervejet.
Så det var iskoldt.
Altså, det er virkelig jo forståeligt.
De her to helt ekstremte sager,
der skete med kun fådages melmerum.
Bække Doppeldrab,
begået af helt unge,
gerningsmænd,
den derværende socialminister
kan gespersion til at reagere.
Det er en dybt deprimerende
og meget alvorlige tendens,
og man kan frygte, at det kun er toppen af isbervet.
Morne fortæller jo,
at vi har en større gruppe unge mennesker i Danmark,
som har det rigtig skidt med sig selv
og føler en afmagt,
som gør, at de reagerer på den utrolig grusomme måde.
Vi må nu i gang med at få stoppet afmachten,
sagde hun til ekstrabladet.
Hun sagde også sådan her,
at hun som myrter, er som regel vokset op
uden kærlighed og ros.
De oplever konstant nederlag,
og i afmagt og frustration over,

at der bliver jokket på dem,
koger de over og hevter sig på grusom vis.
Hun lovede, at der skulle ses
på problemet politisk,
men opfordrede også folk i lokalområderne
til at hjælpe på deres fælter.
For eksempel parede hun på,
at virksomhedsjager burde gå ind i kampen
og hjælpe de unge med en
håndsrejkning med noget arbejde.

Ja.

Avisen beskrev samtidig,
at den 16-årige var hyppig gest,
sammen med sin mor på Charlie Chaplin
hver tusid, hvor Leif og Jørgen ofte kom,
og at han var kendt for at have noget
af temperament.

Ratssagen mod den nu
17-årige dreng begyndte
i februar måned 1996,
og her kom der endelig
nyt frem om motivet til
dobbeldrappet.

Det var som andethed 55-årige Leif
Pedersen, der var blevet slået i hjælp først,
hvilket var sket efter
at den nu 17-årige havde afpresset ham
for 100 kroner,
og også efter at han havde troet ham
og skåret alle telefon
og alle ledninger over i lejligheden,
så der ikke kunne ringes efter hjælp.
Så ja, telefonledningerne var
blevet skåret over førdragende,
og det var sket. Der er ligesom,
så er der jo været næsten en gisselsituation inden,
ikke? Det lyder nemlig så,
og som om det så er eskalerede, men samtidig
han troede lige jo altså i sin seng,
og der var ikke en laborer, der hører det
råb om hjælp eller tumult,
og der var heller ikke en tegn på vilkamp.
Nej, og han kan have sovet dybt, det lyder som om
han godt kunne lide at få sådan nogle bager,

og ja, så har han sovet fra det hele, ikke?

Jo, men der er bare heller ikke

sket ret meget, det kan der ikke være?

Nej, ikke noget, der har været,

har lytt højt i hvert fald.

Nej, så måske har de

talet.

Jeg tænker sagtens, at sådan situationen

kan foregå uden, at der er

ting, der falder på guldet,

og der er råb og skrig om måske især deltid,

hvis de rent faktisk har kendskab til hinanden.

Hvis Life kan genkende den her

knæk ned fra hver tusi,

og han kender hans mor,

og de kommer i det samme

miljø, så

tænker jeg, at så prøver han at

tale om tingene. Ja, præcis.

Og det tænker jeg præcis,

du har ret i, for de,

at han havde slået

Life Petersen i hjælg, var for de,

som han sagde, at mannen

ikke havde været pan mod min mor.

Nå.

Life Petersen havde haft et forhold

til dengang 16-åriges mor,

og han menede altså ikke, at Life Petersen

havde været god ved hende.

Efter flere samme stød senest

på hver tusi på morgenatten,

gik teenageren derfor

hjem og hentede en kniv.

Var der andre, der kunne huske det samme stød?

Det er ikke beskrevet,

men det tænker jeg,

fordi der går under en uge

til de anhåller ham,

og det har både været på baggrund

af vidende forklaringer,

men også fordi de fandt fingeraftryk

i lejligheden.

Det er jo i hvert fald vigtigt

at få bekræftet, at
det motiv han nu,
indrøm, og den er god nok.
Det lyder som om, at
det var det.
Og det havde
hørt over flere gange,
og denne her gang efter
seneste samme stød besluttede han så for
at gå hjem og hente en kniv.
Efter eget udsavn,
havde han været stærkt beruset,
16 år gammel,
og havde bare tænkt sig, at Life Petersen
skulle have en forskrækelse.
Det var ikke mening, at han ville slå nogen i hjæl.
Men sådan blev det jo så,
og ikke bare slå han Life Petersen i hjæl,
men også Jørgen Trolle.
Efter drabet på Life Petersen
var også slået Jørgen Trolle i hjæl,
selvom den 65-årige mand desperat
havde forsøgt at stoppe kniven.
17 knivstæk,
forskellige steder i kroppen blev det
til, og det drab var
faktisk voldsomere end det første.
Men der har han måske
været oppe at køre. Altså, han har
oparbejdet
energiundervejs, ikke?
Og det var også min første tanke,
og så tænker jeg,
bagefter
redde to videomaskiner
fri fra væggen
og taget nogle penge
og nogle kortmæsser.
Altså, så hvor
ophisset er man så?
Det tror jeg, at der godt man kan gøre
i stæk, fordi man stopper
med at tænke, fordi man er
og hvis man er så langt

ude, at man slår nogle i hjæl,
hvis det skal forklare, at man slår nogle i hjæl,
hvor oprede man er,
så har man da ikke
en anden forklaring på stede-værelse.
Knivstik, altså, end at man er helt oppe at køre
på en uskyldig person.
Som ikke er vågnet aldeles, han kunne bare
være gået ud af døren og lave jørgenleve.
Præcis, ikke?
Han har gået
altså, han har jo gået
videre i lejligheden for
at kigge efter.
Er han noget? Er han nogen?
Og så har han støtt på ham ind i sengen.
Og han vidste jo sikkert godt, at de to brugte sammen, ikke?
Ja, ja.
Han vidste jo også, hvorfor der ikke var tegn på indbrudet.
Altså, Leif har jo bare
åbnet døren for ham, ikke?
Jo, det har han nok. De kendte hinanden.
Og han ville jo gerne have gæster.
Ja, ja, netop.
Jeg køber egentlig begge dele, at han både
var helt oppe at køre.
Lidt at det skete, at det er sådan en snipolt effekt
i forhold til, at han først dripper
Leif, og så ruller den.
Og så går han fuldstændig at mokke på jørgen.
Og så er der jo en eller anden form for
periode bagfra, hvor så begynder
adrenalin, ligesom at
aftale lidt.
Og så får han den tanke, at han lige skal bruge
nogle videomaskiner og
nogle penge.
Eller hvis han var der skulle ske,
da han gik op i lejligheden,
havde han forlivet sig med,
at det var det, der skulle ske.
Ja, det er også en mulighed.
Det ville jo forklare.
Man dripper man så med så stort overkill.

Hvis man bare
i situationstegn har en plan om at gode
drept to ældre mere.
Ja, for det er jo stadig stærkt op i snæk.
Det er jo stadig en fuldstændig voldsom,
ekstrem handling
og oplevelse, som ikke kan sammenlignes
med noget andet.
Helt klart. Men det er det også med tre knivstik.
Det har han travligg over to mennesker med kniv.
Og det er et blodbad.
Ja, men det er bare også med tre knivstik.
17 er rigtig mange.
Men han var vred, jo.
Og det var jo ud af vredet.
Han var bare ikke vred på jørgen, jo.
Der fortsatte
ind i dreppet på jørgen også, ikke?
Ja.
Men det var i hvert fald det, der skete.
Og han tilstod jo også de her drep
og fortalte, at det handlede
om lejbsforhold
til moren.
Og at han ikke mente, at lejf var god ved hende.
Og så stjæl han jo så også.
Altså,
til allersist
havde han taget de her to videomaskiner med sig
og også nogle penge og bankkort
han havde fundet.
Det kom frem under ret sagen,
at psykologer allerede havde advaret om,
at det kunne gå helt galt,
da den tiltalte var bare 13 år gammel.
Så altså 4 år tidligere.
Dengang havde de opfordret
til, at han fik faste
rammer på en institution.
Men der blev ikke lyttet.
Og det gik galt.
Forsvaret argumenterede på den baggrund for,
at den nu 17 år i Burtblig
anbrugte på en institution under

socialforvaltningen,
hvor han jo Burt været blevet anbrugt
4 år tidligere.
Og det burde så ske i stedet for, at han fik
en almindelig straf under
Kriminalforsvaren.
Retten har nu en chance for at råde
både på den mangle på omsorg,
som har præget drengs liv,
lød det fra Forsvarens Forsby.
Men vil det ikke være det helt naturlige
udfall af, at han var under 18?
Under allermestændighed? Nej.
Nej, ikke en institution under socialforvaltningen?
Nej. Så da kunne han godt
komme i en eller anden form for...
Der er kanalforsøgen i fængsel,
men måske et fængsel for unge,
eller en afdeling for unge, men stadig et fængsel.
Det er et regulært fængsel.
Det sagde Forsvarens Forsby,
og han tilfordrede,
det er endnu ikke for sent for drengen,
at det ændrer sig.
Men Anklæren sagde sådan her,
den dreng er ganske farlig.
Han har været i stand til
yders kold blod i et fjerne ting
fra lejligheden efter drebne.
Det kan en dårlig opvækst
ikke undskylde.
Og det var retten enig i,
den 17-årige blev kendt skyldig
og idømt dengang hårdst mulig i straff
til unge under 18 år,
8 års fængsel.
Ja.
Og det var sådan det endte, ja?
Altså jeg er jo ikke enig i,
at hans opvækst ikke også
kan have betydet, at han stiller
nogle videomaskiner
efter drebne.
Men hans poing, det var bare,

det var ikke
en blodros eller et øjeblik
sindsyge, han var bevidst om,
hvad han gjorde, han var kølig nok til
også lige at tage nogle værdier med sig.
Det var kold blodigt,
han er et farligt menneske.
Det er heller ikke hele forklaringen hans opvækst,
for der er masser af andre,
som har samme opvækst, som ikke gør de her ting.
Og det er jo en del af fortællingen.
Det er det.
Det er komplekst.
Og selvfølgelig er det en del af fortællingen,
der blev jo talet meget om,
at han er vokset op i et hårdt, hårdt
miljø.
Alkohol har været omkring ham altid.
Han gik selv på vertshus
med sin mor,
som var stadig barnik.
Og som 13 år,
var psykologer åbenbart inden over,
hvor de er anbefaldet en anbrængelse.
Det skete ikke, for det var der ikke rigtig
nogen, der årkede at tage stilling til dengang.
Og han droppede ud af skolen
i otte klasse.
Så det var jo en nedtur,
der var synlig.
Alte røde flag har været heist.
Ja, ja. Men man kan også sige,
det svære var det ikke,
en nedtur, som var
særlig atypisk,
nødvendigvis.
Der var jo mange børn,
som lever på kanten,
og har haft
svære opvækst betængelser.
Og ikke er blevet anbrægt,
så måske burde være blevet det.
Altså, vi kan jo ikke forudse
et dobbel drab.

Men selvfølgelig har forsvaren jo ret i,
at der burde
have været taget hånd om ham tidligere.

Ja.

Men det komplekse jeg altså,
men det var jo stadig,
men trods af det hele, så burde han stadig vide,
hvad man gør, hvad man ikke gør,
hvad der er rigtig at forkert, og han valgte
at bego de her to drab.

Det er
den voldsomgærning
bare punktum.

Ja.

Og så at prøve at vikle sin hjerne om,
at det er et barn,
som har så meget vrede,
og det er ikke så meget styrke,
at han overmander to voksne
og gør det her, ikke?

Den er skulle svær at sætte sig ind i.

Ja.

At han havde lyst til det,
og at han var dravet
mod det, ikke?

Og måske ikke.

Måske ikke havde de store tanker
om hvad så bagefter.

Ingen tanker.

Altså hvad så slipper jeg fra det her,
eller slipper ikke fra det?

Det virker ikke som om, at det er planlagt på den måde.

Nej, altså, 20 kosterne blev fundet
hjemme hos ham, ikke?

Da de anholdte ham ugen efter.

Han har lige haft en konflikt med den ene af dem,
sammen aften.

Foran folk ungenbart, ja.

Så...

virkelig sørgligt,

og det sværer jo ikke det eneste barn,
vi har talet om, som har begået drab.

Det er altså sket ret mange gange i historien.

Men jo, så selvfølgelig også chokerende,

at der sker stort set det samme
med få-dages mellemrum.
Der er nogle teenagers,
som bliver super piste over i alle anden.
Noget banalt.
Og så vælger de simpelthen op i gået drab.
Doppel drab.
Altså, det er jo et klart, at det er tankervækne.
Ja, og klart, at det har skabt nogle reaktioner politiske.
Jeg synes jo, at Karin Jespersen
havde ret i det, hun sagde.
Ja, men jeg ved, om der så reelt kom nogle politiske udspil
på banen på den baggrund eller...
Ja, måske ikke lige på baggrund.
Jeg præcis denne her sagde vel.
Men i hvert fald, så var det jo...
kom det på plakaten,
at der var et massivt problem, ikke?
Det er bare ikke, kan man sige, fordi vi i dag
står og slet ikke har nogle udfordringer
med unge og mistrivsel.
Så det er...
Nej, men jeg tænker alligevel, at der er sket noget siden 90'erne.
Det er der da helt sikkert.
Det er jo bare super komplekst, ikke?
Det er det, og så samtidig er det jo ikke vel.
Det handler om at reagere
på den mistrivsel, man ser ikke.
Og som er åbenlys.
Og det har den jo været her.
For at fortælle om
Doppeldrabet fra Roskilde begåede
han kun 16 år i drenge,
har jeg gjort bro af
extrabladet ritsaubete
dagbladet Roskilde tidende
og bærlænske tidende.
Det var simpelthen den.
Det er bare mega trist.
Ja, det er det altså.
Det er næsten med børn, som det er
med psykisk sygdom.
Man sidder tilbage med en enorm frede over,
at to mennesker har mistet livet

på så vanvittig en måde.
Men man har ikke rigtig noget
sted at rette frede med ham.
Jeg synes heller ikke. Jeg sidder ikke tilbage
og har den her monster
i situationssign.
Og hænge min frede
og føle sig indom
det er din skyld.
Det er dig, du skulle have gjort noget andet.
Du skulle ikke have gjort det her.
Nej, det skulle han ikke,
men jeg kan bare ikke på samme måde.
Jeg har ikke på samme måde
nogen ansvarlig voksen person
og hænge alt det her
op på den knæ.
Nej, men samtidig så er det også lidt interessant,
at vi har lidt mere forståelse.
Ikke for gærningen,
men for personen,
morteren, når der taler om et barn.
Jeg tror ikke, det er forståelse.
Hvad hvis han havde været ham her
med samme svigt
i barndom, som det lyder som om,
at han er blevet udsat for...
Tre år senere.
Jeg har bare mere,
jeg har mere forståelse.
Jeg har mere empati.
Jeg kan bedre rumme ham på en eller anden måde.
Og ikke bare støde det fremme
som noget, som undskab
på en eller anden måde.
Jo, men og det er så fordi han er barn,
og der er jo noget uskyldigt
ved børn.
Men hvad hvis han var 19
eller 25,
så vil vi tale om ham på en anden måde?
Jeg tror, jeg vil se anderledes på ham, ja.
Der er flere år til at blive bagt færdige i.
Jeg får samme forklaring med

om opvækst
og føler
det er empati for det her menneske.
Men det er klart, at jeg vil have den mere
en hårdere tilgang.
Nej, marker.
Nu er du voksen.
Nu skal du tage ansvar på en anden måde.
Men om det er færre,
det ved jeg ikke.
Nej, og jeg tror egentlig bare,
mit spørgsmål er,
vi burde være
mere rumlige
når det gælder voksne
morder med udfordringer.
Det er en stor snak.
Ja, og meget individuelt
fra sag til sag.
Det kom jeg også lige til at tænke på,
mens jeg sagde det ikke,
fordi det er jo også nogle ekstremt
forskellige typer,
men der er også mange mennesker,
som netop har den baggrund,
som ender med at gå drab senere i livet.
Men jeg kan bare også lyn hurtigt
hurtigt komme i tanke om nogle sager,
nogle drab begåder børn,
hvor jeg kan finde knap så meget
empati frem,
hvor et barn har slået
andre børn i hjælp.
Ja, og hvor der er
måske ikke så
mange svigtere for øje på,
men vi mere taler om
nogle psykopatiske træk,
eller altså noget dynamik,
og noget andre ting.
Der har jeg ikke den helt store
rose med forståelse.
Nej, så svaret må
også være, at

det kommer en hver sag af sin øje.
Ja, virkelig. Det bare er.
Nu skal jeg høre, hvad du har fundet på i dag.
Ja, det er
noget helt andet, som jeg har taget med.
Til dig, der er ikke kalde i varm, stillestående luft i din bil,
men som er helt vildt med en god halv.
I Rema 1000 prioriterer vi
danske varer og dyrvælfer højt.
Vi samarbejder med leverende dører
og producenter, som sætter dyrvælfer i højsædet
og har over 120 varer
med dyrvælfersmærket.
Blandt andet et stort udvalg
af produkter for frilandskriset,
fritgående kyllinger fra Rockedal
samt æg fra Valøslot.
Rema 1000.
Meget mere dyrvælfer.
Du ved, hvilken som hamner længst ned i Alphetta.
Seymor, streaming-tjensten
med det stærkeste udvalg
af nordiske og britiske krimiserier.
Hvad fanden er det?
Alle beg film,
alle forbrydelser,
bevisere, forhør,
alle mor, motiver
og misdængde.
Nej, det er i forladerne.
Stream alle 48 film med beg
og meget mere krimi.
Kun på seymor.
Karin Sonja Wisman
var lige flyttet til Frederikens 7. skade i København.
Hun var 24 år,
utrolig smuk med
meget store mørke øjne,
langt mørkt hår.
Og den slags opseksvægtende markerede leber,
som burde en lille smule opbad
i mundvig indset i liner,
et lille smilende hjerte.
Lejligheden på 40. sal,

kun et stenkast fra assistenskirikoren
på Nørrebro,
var en frisk start for hende.
Hun var lige blevet skilt fra sin mand,
sven, efter at hun havde indset,
at hun ikke ville kunne bygge det liv, hun gerne ville have,
sammen med ham.
Så var hun blevet skilt.
I både gift og skilt.
Svend Wisman var 28 år,
drak for meget,
og havde svært ved at holde sig i arbejde.
Bækkelil gjorde det problematisk,
at få pengene til at slå til.
Han havde flaxet mellem forskellige job,
men det var ikke lykkedes ham
at blive længe et sted.
Lige meget om det så var som tjenere,
taxasjofør eller pornofotograf.
I fire år had Karin
prøvet at få det til at fungere,
men nu havde hun fået nok,
og ville videre med sit liv.
Men det havde ikke været uden sværslag
at bruge forholdet.
Svend var ikke enig i beslutningen,
og ville ligge i slip på Karin.
Det var i følge ekstrablade kommet så vidt,
at hun havde givet udtryk
for overfor familie og venner,
at hun var desideret bange for sin ekstman.
Omkring årskiftet mellem 1993
og 1994,
var den frygt blevet så udtalt,
at hun efter arbejde en dag,
ville ligge om at føle sig hjem til lejligheden
på fredagens sygneskade.
Hvor længe efter broet var det?
Det er et godt spørgsmål,
vi er i hvert fald
nogle måneder efter.
Det skulle vise sig,
at der havde været god grund til at frygte,
hvad Svend kunne finde på.

Karins intuition og vurderingssituationen
havde været helt korrekt.

For da hun og kollegaen kom ind i opgangen
til den nye lejlighed på Nørrebro,
stod hendes ekstman og ventet.

Men ykse.

Jeg ved ikke, om der var en overveksling først
eller hvordan de første minutter
præcis udfoldede sig,
men der opstod ret hurtigt tumult
og Svend Wisman gjorde bro af sit medbrægte våben.
Hverst gik det ud over Karins kollega,
som blev såret, da ekstman løftede,
skaftede med det tunge yksehovedet
og hukket til.

Karins kollega blev ramt,
men heldigvis fik det ikke her fatale konsekvenser,
at den sjalubesideriske eks lå på lure
inden for døren.

Svend Wisman fik fældags fængsel
for våld efter episoden

og Karin kunne ondt lettet op.

I hvert fald for en tid.

Familien var heller ikke sikker på,
at det var over,
og de råd hen til at få sat sikkerhedskæde
på døren, og til at ringe til politiet
med det samme, hvis Svend Wisman
skulle dukke op igen, når han blev lysslet.
Hvordan slapp hun ud af den situation,
uden at blive ramt selv?

Han lavede sig mellem kollegaen her
og fik kæmpet Svend Wisman af.

I den kamp blev han selv ramt,
og så stikker Svend af.

Så hvis hun havde været alene?

Så var hun blevet mødt
af en gang med en ykse

i sin opgang,
som bare var klar til at hukke igennem?

Med en ykse.

Ja.

Og vildt.

Den her kollega,

som bare så tager den
og beskytter hende.

Ja.

Tak for mennesker, der beskytter mennesker,
og følger dem hjem, når det er nødvendigt.

Nødvendigt, og det er nødvendigt.

Familien her, de tænkte altså,
at vi troede som man ikke på, at det er overstået,
og de råd hen til al de her tiltag,
for at hun kunne blive med at være sikker.

Ja, det lyder som om han storkede hende.

Ja, men han blev så sent i fængsel.

Det var så kun før dage,
og han blev lysslet.

Han blev han i april 1974.

Men tiden bag trammer
havde ikke fået ham på bedre tanker,
og det havde ikke fået ham til at drop tanken om,
at han og Karin skulle finde sammen igen.

Det var på ingen måde,
og noget Karin var interesseret i.

Men hun ville dog give det et
forsøg, at ligesom at få talt
ud med ham, så kunne det være,
han kunne se fornuft,
og komme videre og lave hende være i fred.

Hun gik med til at se ham,
sønner den 7. april,
og kort efter han havde udstået sin straff.

Eller

Sven Wismand fortalte senere,
at det var noget hun var gået med til,
at hun, Karin, havde inviteret ham.

De havde hygget sig,
og havde også haft tid til at nyde det gode søndagsvær.

I følge ham

havde det været en dejlig dag,
i hvert fald i første omgang,
for så havde det udviklet sig helt katastrofelt.

Meget tidligt,
man der morgen den 8. april,
ankom Sven Wismand
til at tuse lakobane.

Han kom ind, sat sig,

og bestilte en øl,
og fald så i snakken en af de andre gæster.
Men det endte ikke med at være,
en snak omløst og fast,
for Sven brød pludselig sammen,
og betroede sig gradende
til sin ny drikkekammerat.
Han var vist kommet til at slå sin kone i hjæl.
Han havde i hvert fald slået hende i hovedet
og klemmt hende om halsen.
Hvertidsgæsten,
som havde været så uheldig at skulle lægge øre
var ikke et sekundt i tvivl om,
at der ikke var tale om fulde man snak.
Så han forlod straks stede
og fik i følge ekstrablad stanset
en patruljevogn i en af de nærmeste sidegæder.
Han fortalte betjentene,
hvad han lige havde hørt,
og de gik med tilbage
til Bodegaen for at undersøge sagen nærmere.
Sven Wismand var samarbejdsvillig,
og tilstod ubesværet.
Jeg har mørtet min kone.
Og klokken 04.55.
blev den 28-årige drabsmand
anholdt på Hvertuset
eller Kubena på Frederiksberg.
Næste efter
pårørende og hundelufter
så må det være folk på Hvertuse,
der flest gange slår alarm om et drab.
Ja, det kan godt være,
hvis man lavede en oversigt.
Vi har virkelig hørt om mange,
der efter en forbrudelse går ind på et Hvertus
og siger, det her er sket.
Eller gæster til Hvertuse,
som finder nogen i baggården,
eller i trappopgang,
eller Hvertuse,
der spiller ind på en eller anden måde.
Betændende fik straks
alarmerede kollegaer

på politikåren i København,
og der blev sendt en vogn ud
for at tjekke den chokerende påstand.
Da de ankom til Karens lejlighed
i fraikten syvnesgade, profiasal,
så de, at det værste tænkelige var sket.
Der var ikke noget,
at misforstå ved det scenarie.
Sven Wismand havde rigtig nok slået
sin ekskone den 24-årige
fagens Sonja Wismand ihjel.
Senere samme dag,
mandag 8. april 1994,
omkring midtags tid, blev der afholdt
et grundlåsforhør i Dommervakten i København.
Sven Wismand
kom i følge B.T. gradene ind
i rætslokalet. Han gemte sit ansigt
i sin hænder, mens sikkelsen blev læst højt,
og han havde lige ledt svært
ved at samle sig,
da han skulle bekræfte over for retten, hvem han var.
Han nægtede, så skyldte i sikkelsen
for drab, men afslog ellers
i følge ekstrabladet udtalelser
yderligere i retten.
Men hans forklaring fra politides afhøring
tidligere på dagen blev fremlagt.
Der havde hans beskrivelse af,
hvad der var sket, lydt, at
Hammer Karin havde haft en
dejlig søndagte gode vær.
Han havde forlagt Karin, og var taget på arbejde
søndag aften som taxa-schauffeur.
Men af uvisse årsager var der blevet
kaldt over radioen, at Karin ville have
at han kom hjem til hende igen med det samme.
Det er desværre ikke noget, jeg har kunne
finde ud af, om politiet fik
bekræftet af taxa-centralen.
Ej, heller, hvad Karins begrundelse
i følgesvind, hvis man så skulle have
været for at vil have, at han
afbrudt sin vagt for at komme retur.

Og mest så er det jo interessant,
om Karin overhovedet havde ringet med den
besked, eller om det bare var på eget
initiativ, at han lige tog forbi igen, ikke?
Altså...

Jeg tror også lige, at jeg skal forstå,
er vi helt sikre på, at de overhovedet
har hængt ud.

Det er et godt spørgsmål.

Jeg skal ikke sætte nogen hvide
forklaringer på, at når vi mødte dem,
de så ud, som om de hyggede sig,
da de har hængt ud sammen.

Altså, jeg tager bare med historien,
for det er så ikke mest mening,
at han bare er troppet
op.

Hvorfor?

Efter at han har angrebet hende med en
økse, hvorfor hun så skulle
ville mødes med ham.

Det er jo det, som han fortæller,
at hun inviterede hende.

Men det er jo det, jeg sætter.

Der er også nogle familie,
som har talet om det her med hjem.

Hun ville prøve at se, om hun kunne få ham
talet til fornuftig.

Hun ville prøve at mødes med ham.

Men der er ikke nogen af dem, som ved
specifikt om det, så var det, der skete den her sønne.

Eller om han bare er myt op
og har trængt sig på.

Og det er også derfor, at jeg synes,
at det kunne have været interessant at høre om
politiet.

Rien faktisk fik bekræftet at taxacentralen.

Altså, der må have været nogen,
der har kunne fortælle dem.

Det må have været nemt at tjekke.

Og jeg synes også, at det kunne have fortalt os
noget om hans sine lag og intentioner.

Ja.

Dukket han bare op igen.

Eller dukket han bare op punktum.
Sven Wisman havde videre forklaret,
at de var begyndt at hakke på hinanden,
så snart han var kommet ind af døren.
I følge ham havde det ført til skænneri.
I det kejen havde bebrejdet ham,
at han ikke var et rigtigt mandfolk,
fordi han bræk så meget, som han gjorde.
Det havde fået ham til at miste
besindelsen, og han havde slået
hende i hovedet med en ylflaske.
Kejen var styrtet om på guldet,
og han var fuldt efter,
og havde sat sig over hende,
og brugt begge hænder til at tage kvælertag.
Det havde ikke været hans mening,
at slå hende hjælpåst ud,
men ikke desto mindre,
havde han klemmt til, holdt fast
og strammet til, til Kejen var død.
Ved grundlåsforhøres afslutning blev
den sigtede varteksfængsel,
hvor efter han blev kørt til Vesterfængsel,
hvor han skulle tilbringe i hvert fald
de næste tre uger.
Her kunne Sven Wisman bruge tiden
frem til en rettag på at tænke over,
hvad han havde gjort, og hvad det havde fjørt med sig.
Og det ved vi faktisk, at han
rent faktisk gjorde,
for han indrykket et læsebræv i BT
i september, fem måneder efter drabet.
Det kom i kølvandet på,
at der var udkommet en bog,
som handlede om, at der kunne være
en masse omstændigheder, der gjorde man
rent faktisk følelser ret godt til pass
i fængselets trykke rammer.
Fire vægge, struktur,
nogen, der bestemte, hvad der skulle ske.
Man var i følge forfatteren til bogen,
fri for ansvar og øjse problemer.
Og det budskab var
Sven Wisman meget uenig i.

Derfor havde han incendt
et læsebræv, hvor han gav udtryk for,
hvor hårdt det var at sidde i fængsel,
og især, hvor tragisk hele situationen
var for ham.
Jeg vil lige læse et par små bidere
af læsebrævet op for dig.
Jeg har selv slået min kone i hjæl,
og bortet fra, at jeg ikke havde planlagt det,
må jeg være i den situation
forfatteren skriver om.
Men jeg føler mig absolut ikke godt til pass.
Offenligheden skal altid fyldes
med falske forestillinger om,
hvor godt fanger har det her i landet.
Jeg vil gerne fremhæve to væsentlige punkter,
der næsten aldrig bliver nevnt.
For det første har man,
specielt når det drejer sig om denne slags sager,
kæmpe masse personlige problemer.
I mit tilfælde har jeg mistet
det menneske, der har betydet mest for mig,
og det er ikke med min gode vilje,
at jeg overhovedet lever videre.
Så fortsætter han lidt tid med sin
pointe nummer to om, hvor hårdt cykisk
det er at sidde i fængsel,
og slutter af sådan her.
Vester fængsel slår mennesker
i stykker systematisk,
bortet fra, at man ikke kan forestille sig,
hvordan det føles at være overflydige
tilværelsen efter at have mistet
det eneste menneske, der betyder noget,
uden at have prøvet det ved at forslå alle dem,
og prøve et par måneder i vester fængsel,
før de udtaler sig.
Så man måtte altså forstå,
at det var super hårdt,
at han havde mistet hende.
Nej, du drabte hende.
Og at hun var det allervigtigste hans liv.
Nej, du drabte hende.
Han beskriver det kun som om,

at det har en konsekvens for ham.
Den smerte, der er ved,
at hun døde for ham,
det er lige meget med hende,
og hendes familie,
hendes eksistens.
Det handler kun om,
hvad det nu betyder for ham,
at hun er væk, ikke?
Det var hun jo så også nødt til,
fordi der var også en smerte ved,
at hun var i livet.
Han får jo bare understrade,
hvor kold og kynisk han er.
Egoistisk.
Det handler om mig,
det går undt på mig,
det her ubehagligt vester fængsel er noget lort.
Det må I forstå.
I 1995,
et nævningting skulle beslutte,
om der som anklærmyndigheden påstod,
var tale om overlagdrap,
eller om man skulle tro på Sven Wisman,
når han nu fortalte,
at han ikke var skyldig.
Han havde slået hin i hovedet med flasken,
men nu kunne hans let ikke huske,
at han havde haft hænderne omkring hendes hals,
og han kunne gå med til at vedkende sig,
vold med døden til følge.
Jeg har næsten været træt,
at det her med den detalje,
det med at gærningsmanden slet ikke
kan huske noget om det aller værste.
Det er bare vildt,
hvor ofte det er tilfældet,
og jeg ved godt, det kan være sandt,
det er traumatisk at slå det andet menneske hjælp.
Men han kunne rent faktisk godt huske det,
til at starte med,
om nu kan han lige pludselig ikke huske det.
Det er også præcis det, der sker hver gang.
I begyndelsen er det bare alt på bordet,

og så finder man ud af,
det er mere belejligt for mig,
hvis jeg forstod tvivl om,
hvor vidt jeg havde til hensigt
at slå hende hjælp.

Og her kunne det virkelig have været godt også at vide,
om to han bare selv
på eget interaktiv forbi
sin ekskone.

Jamen det er også det.

Eller bad hun ham om at komme,
og her mener jeg ikke,
har hun nogen som helst andelig idé,
mener jeg, planlager han selv
at tage hjem til hende,
eller var det noget, der opstod,
da han var dig?

Så fortæller forhistorien også jo også,
at han er dømt for
at have angrebet hende med en øks, ikke?

Ja.

Forhistorien fortæller også, at han var
ude på at gøre hende undt.

Han var farlig.

Du skal ikke komme og fortælle mig,
at han slapper sted med et eller andet latter lidt.

Det skal du ikke komme og fortælle mig.

Nej, det skal jeg prøve at være med.

Jeg vil så også bare sige,
det handler om at det er mere belejligt
i forhold til en eventuel straf.

Jeg tænker bare også, om det kan have noget
at gøre med, at

det er heller ikke så fedt at skulle sæde.

Nu, hvor der lige pludselig er tilskure,
advokater og dommere, måske endda pårørende,
der er det bare lige pludselig ikke så fedt længere
at skulle sæde og sige, hvad det er, man rent faktisk har gjort.

Og så kan man så sige,
nu kan jeg faktisk ikke huske det.

Nej, det passer da helt klart.

Hans ego bedre

og fremstil det, som om at
kunne næsten lidt døde af sig selv.

Ja, det skete bare.
Og så kan jeg fortælle, hvor meget en lort han rent faktisk er.
Ja.
Og så synes jeg også i det her tilfælde,
at det er, at han mangler
sin hukommelse lige pludselig.
Det kommer til udtryk som sådan mangelende angler.
Eller måske det er det modsatte.
Det synes jeg også, det gør hver gang.
Altså hver gang, at nogen er sådan,
lige det der, kan jeg lige vel ikke huske.
Nej.
Fordi nu er det lidt for ubehageligt for mig.
Så understreger det,
at de pisse lige glade med den person,
hvis du ægte angrede,
så laver du kort det på bordet.
Slut.
Så går du ikke op i,
om du får 8 eller 12 år.
Nej, så angrede det.
Og om det bliver drab, så lægger du
alle kort på bordet.
Du æger den, du fortæller, hvor grimt det var.
Og du grader.
Slut.
I følge, aktuelt,
forklagede han i retten for, at han tilhører,
dømmer og nævninge, at han elskede
sin ex-kone, og ønskede,
de skulle flytte sammen igen så hurtigt som muligt.
Skandariet var alene opstået,
fordi Kajen havde håndet ham for hans drækkeri.
Ja, hun havde hånd.
Og brugte han de år,
hun havde håndet ham,
og han sagde også på et tidligere tidspunkt,
at hun havde beskyldt ham for ikke at være en mand.
Ikke en rigtig mand, så ikke en rigtig mand.
De to ting går virkelig igen.
Overskrifterne i at vise dagen,
efter at dom faldt,
kan man ikke give dig en indikation på,
aktuelt skrev,

nej, jeg gider ikke at høre det,
kvalit hun håned manden,
tister dagblad skrev,
kom til at dræbe.
En anden overskrift lød,
tilstod, at han slog husstronen i hjæl,
frikant af nævningene,
for det var hvad han blev,
frikant for drab.
Nej, de ment ikke,
han havde haft viljen til at dræbe.
Nej, jeg går,
vi ses, jeg gider ikke mere.
Dagen efter,
skuldøretten beslutter om,
han så var skyldig i vold med døden til at følge,
og det kunne de dog blive enige om,
hvad der var sket.
Men de mente også, at det var en formildende omstendighed,
at Sven Wisman,
havde været stærkt følelsesmæssigt påvirket,
da han havde slået sin ekskone i hovedet,
med en flaske og klemmt.
Om hendes hals, så længere hun døde.
Så i en straff på 5 års fængsel,
måtte kun gøre det.
Hun var 24.
24.
Og han havde angrebet hende med en ygsefør.
Ja.
Men han havde ikke viljet til at dræbe,
så han slappede med 5 års fængsel.
Det er...
Er det noget af det mest grudt?
Nej, og vi har også hørt andre grudteske ting,
men den her er deroppe af.
Det er så langt ude.
Det er så langt ude.
Ratten er ikke enig i min vurdering,
men det er min holdning,
at Sven Wisman skulle have dømt for drab.
Ej, selvfølgelig.
Der er masser af, der er blevet dømt for at drab
på mindre af det her.

Ja, er vi egentlig.
Han sætter sig ned på et hverthus,
og fortæller, at jeg har slået min kone ihjel.
Og vi kan se, at hun først blev slået med en flaske,
og det var ikke nok.
Det faldt hun om af.
Så kverker han hende.
Undskyld, men hvad var det?
Det tager tid.
Du kan nå at tænke mange gange.
Det går ikke det her, det dør hun af.
Det kan du nå at tænke rigtig, rigtig, rigtig mange gange.
Ja, men og vi slet ikke der.
Hvad var det, ved de her omstandligheder,
der gjorde, at de besluttede, at han ikke havde haft
viljen til at slå ihjel?
Godt spørgsmål.
De menede simpelthen, at
det var et tilfælde.
Hun havde jo håned ham,
så han var gået af mukk.
Og så var det eskalerede,
og det var bare sket.
Hun havde håned ham.
Det var så op?
Ja, ja, ja.
Jeg var simpelthen så her.
Hvor er det gru-tisk?
Han kom til at slå hende ihjel.
Ja.
Nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej, nej.
Nej, jeg er sådan...
Jeg er rigtig ved at gået.
Ja.
Og jeg mener, det er selvfølgelig,
det må have været vigtigt at finde ud af,
om han opsyk situationen,
eller om han blev inviteret.
Men i bund og grund synes jeg, at det er lige meget, fordi han slår hende først, og han kværker
hende, du drept hende.
Hvis han havde været inviteret, så gjorde hun det udelukkende for at få ham til at fucking back off.
Nu er det nok. Nu for sviner du ud af mit liv, og du stopper med at stå igennem dig i opgang med
en ykse og komme forbi her og gå af møg.
Og der var ingen, der hjælpe hende, og der var selvfølgelig ingen, der forstod, hvad Storkin gik ud

på, eller tog det alvorligt.

Nej, det var jo bare nød søn for manden, at du havde hravet ham og håned ham.

Ja, hravet ham og håned ham.

Prøv at høre, i det hele taget den her, altså kun to steder i pressetekningen, der blev Kajen omtalt ved sit fornavn.

Der var en dativl om Kajen eller Sonja skulle stå først.

Alle steder blev hun bare omtalt som frovismand, altså som froen tilhørende den mand, der slog hende ihjel.

Det fik mig faktisk til at overveje og kalde hende ved det navn, hun blev født med Kajen, Sonja og Kasper.

Men det var jo altså ikke det hun lov for omlighed, da hun døde vel.

Nej, nej, nej.

Men jeg synes, det er frygt lidt urimelig, at hun fyldte så let i historien.

Alle dumper, medjerte dumper, ret systemet dumper, de indstrikke dumper, det er Karin selv.

Kollegaens kollega.

Kollegaen dumper heller ikke, ja.

Svanvismand sikret sig, at det hele handlede om ham igen og igen.

Kajen, hun forsvandt helt ud af fortællingen, ikke mindst, da Svan efterfølgende blev talsmand for de indsatte i Nyborg statsfængsel,

og udtalte sig på fangernes vejne, om de forholde de løbne var utifredsen med.

I slutningen af april 1994 fik en radioudsendelse Svanvismand ud af Køen.

Igen røgder en skrivelse af stedet til BT, da han sammen med en medinsat mente, at udsendelsen havde ansøget,

at en enkel indsats udtalelser var repræsentativt for samtlige indsatte i Danmark.

Svanvismand mente, at der var tale om et ekstremt ydertilfælde,

og at udtalelser som kællinger skal bare have pik og tev og ud og arbejde, måtte stå for egen regning.

Den holdning ville han godt på vejne af 27 indsatte på afdelingen M4S i statsfængselet i Nyborg, på det kraftigste tag afstand fra, sagde manden, der slog sin ekskone i hovedet med en flaske.

Svanvismand var på banen igen sidst i januar 1996, hvor han sendte et læsabrev til information igen med en medunderskriver.

Denne gang handlede det om støtte til fængselsbetjentene, som de to på vejne af de indsatte mente ville blive alt for hårdt ramt af planlagt nedskæringer,

besparelser som med sikkerhed også ville gå ud over dem over de indsatte og skabe yderligere polariseringer mellem betjente og indsatte.

Grundbeskeden var igen, at folk udenformuerne ikke vidste, hvad der foregik indenfor, og hvor hårdt det var at sidde i fængsel.

Det er slet ikke noget, jeg er uenig i, men det rocker ved min retfærdighedsfølelse, at han føler sig så meget som et offer.

Han skal sidde inde i hvert tre år.

Højsensynlig ikke, og det er bare mig, mig, mig, så sødt for mig.

Det er så krænkende for rettfølelsen, denne her sag.

Nej tak.

Jeg er udenbart langt mindre tilgivende end Karine Sonjas far.

Han havde nemlig formag til allerede kort efter drabet.
På sin datter er udtalelser til ekstrabladet om, at han mest havde undersvindvismand.
Han sagde sådan her, jeg har faktisk med lidenhed med ham.
Han er en socialtaber, der ikke ville eller kunne noget med tilværelsen.
Faren mente, at vide, at hans eksvigere søn havde været forkalet fra han var helt lille,
og at han derfor blev voldsom og hissig, når han ikke fik sin vilje.
Jeg ønsker ham indtidt undt, men vi kun håber, han må få den rette lægebehandling og straff.
Og det ved jeg så ikke om Karine svar så efterfølgende, synes han gjorde, altså med de fem år.
Men det er meget tilgivelse og menneskelig overskud.
Og har jeg det til kort efter en stat er blevet drabt, ikke?
Ja, det er ret utroligt. Rigt utroligt.
Ej, jeg er meget rød, fordi jeg også har ham.
Ja, har ham, virkelig har ham.
Der er så meget, der ikke er okay.
Og bare det, han har overskudt til at deltage i alt det her, på den måde, han gør.
Vi ved, når jo også om han ikke har fået det rap over nallerne, som han faktisk fortjener.
Han synes jo ikke, han har gjort noget galt.
Nej, han har ikke forstået, hvad han har gjort.
Ikke rigtig.
Og på den måde, så er straffen jo indtil værd i virkeligheden.
Det er faktisk en hån.
Det er en hån mod hende, efter at hun allerede blev hånet under vejsen af Major Nick.
Ja, men hun forsvandt også helt. Altså de kunne engang finde ud af hendes navn.
Nej, men de overskrifter ikke.
Ej, ja.
Håbs, ævligt kar.
Kan det komme til?
Ja, og du var lidt selv udenom det, fordi du hånede hans mandighed.
Ja.
Ja, det var jo en med jo sindssygt mange røde flager også i forhold til Storgen, som vi kender for tidligere, men også et par af en.
Altså på en eller anden måde en velkendt historie, men også et par fucked up.
Fucked up, og Karin var 24 og havde lige fået denne her nye lejlighed.
Og følt faktisk.
Nu skal det ske, nu skal mit liv, som han...
Jeg har blevet fri af denne her Seiko, som han jo var.
Prøv at tænke på, det her var måden, han var på efter deres brud.
Ja.
Forstelt, og hvordan han var at leve sammen med i 4 år, ikke?
Jo, jo.
Og det var hun så andelig?
Gik jo også fra ham.
Altså hun glæde sig til et nyt kapitel.
Det var en frisk start.

Ja.
Ej.
Og den fik hun så ikke.
Nej.
Og hun var jo bange.
Hun vidste jo godt, hvad han var i stand til siden hun var nødt til at have en kollega til at følge hende hjem, ikke?
Jeg synes, det er så tydeligt, at man ikke havde forståelse for den far hun var i.
Ja, helt tydeligt.
Og så samtidig er jeg også netop, han stod i opgang med en økse, og så bør en i hende om at sætte en sikkerhedskæde på døren.
Wait what?
Men det er jo så langt ud, at det har taget så mange år at se mønstre i de her gerninger.
Ja.
Hvorfor er det seriøst nærmest først nu, at vi er i stand til at se det som andet, en bare privat problem, som den kvinde selv har brækket sig i?
Ja.
Hvorfor er det først nu?
Det ved jeg som han ikke, fordi at man har haft...
Det her har jeg jo stået på i årtier, altså skal vi ikke bare sige igennem hele menneskets historie.
Jeg tror faktisk, at noget af svaret netop gæmmer sig i, at man har kategoriseret det som et privat anlæggende.
Jo jo, men det er jo fatligt, at man har det, når talene er så massiv, og man ser det samme ske igen og igen og igen, ikke?
Ja, jeg kan ikke svare dig.
Men det var måske noget med, at det er lidt hansam med idealet om kernefamilien, og at man helst ikke skulle invadere den autonomi, der ligesom er i...
Det der er en af det, men der er også et tråde til, at det er manden, der ejer kvinden, og det er ham, der bestemmer, så hvad han gør med hende, det må han selv om.
Det har han da fuldstændig rådet og lov til.
Ja, og de konflikter, der er i en familie, er i en familie, og nogle gange ender det gæt.
Det kan man ikke gøre noget ved.
Nå, men tak for at have ødelagt resten af min dag.
Ja, velkomme.
For at fortælle om drabet på Karens Sonja på kun 24 år, som stærkt og modigt, havde forlagt sin drikfældige og voldelige mand.
Der har jeg brugt artikler fra BT, ekstrabladet Ritsav, aktuelt Sjællands tidende og information.
Karin.
Jeg beklager, at den dag er røg der.
Vi skal videre i teksten.
Det skal blive et Martin-afsnit.
Nej.
Det var for voldsomt i sidste uge.
Ja, det er så to timer.

Over to timer.

Jeg ved ikke, hvad man skal.

Det er fuldstændig grotesk.

Nå, vi har en bonusanbefaling med i samarbejde med Sky Showtime.

Det har vi.

Det har vi.

Fredag den 13. oktober.

Fredag den 13.

Fredag den 13.

19.

92.

Styrtet et mindre propalsly ned i Andes bjergene, da en uafharen pilot begik den fejl, at begynde sin nedstigning alt for tidligt.

Flyet bravede direkte ind i et snækket bjerg med 45 passagerer om bord, herunder 19 medlemmer af Rockbehold.

Ulykken skete i nogetsels kule lige Øst fra Tiles grænse.

16.

Passagerer døde og i blikket ved det her samme stød.

Og flere døde umiddelbart efter at skade og kule.

Endnu 13.

Døde efter længere tid.

Så nogle klaret sig altså i uger.

Ja, ja.

Og så døde de ikke?

Jo, men jo så også, ja sikkert også kule, men også skader fra selve nedstyrtning.

Nå, men jo så også er sult og alt muligt ikke.

Og alt altså ud i lidt tid, ikke?

Det er langt ud.

Men i 72 dage overlevede 16 passagerer de ekstremt med forhold i bjergene, og blev endelig redet til sidst efter mere end to måneder.

Det er helt utroligt, at de kunne overleve så længe.

De klaret sig igennem laviner, kule og sult.

Og sidst nævnte, sulten, den havde de kun én mulighed for at gøre noget ved.

De var nødt til at spise deres afdøde medpassagerer, hvis de ville overleve.

Og det endte de som gør er,

det her helt ufattelige flystyret i 1992, hvor passagererne måtte tyde til kanibalisme for at overleve, det nævner vi fordi, at den bonusanbefaling, vi har med i dag, den er inspireret af den sag.

Yes.

Hos Streaming Chainsen Sky Showtime,

der kan man finde en thriller-horror-serie ved navn Yellow Jackets.

Den er både inspireret af flystyretet i Andes bjergene,

men også en anden lignende historie fra virkeligheden, som bliver kaldt The Donner Party,

hvor 74. amerikanske pionerer blev fanget i serien Nevadas bjerge i vinteren 1846,

kun 48 slap levne derfra.

Der ligger to sæsoner i Yellow Jackets lige nu, og den tredje er på vej.

Serien handler om en gruppe talentfulde fodboldpiger, der går i hejskoet,

og er på vej til det nationale mesterskab, da de styrter ned med et fly midt ude i ødmarken.

Uden mad og udstyr, eller viden, skal de her teenager finde en måde at overleve på som team og som individer.

Det går ikke altid godt.

Nej, det kan du ikke sige.

Er altså en grund til, at selfeste Stephen King har anbefaltet den her serie.

Der bliver skiftet mellem fortid og nutid, så vi ser, hvad der skete i ødmarken,

da de var tunge til at gå langt for at overleve,

og hvordan det senere påvirker dem i voksenlig øde, at de gemmer på tunge mørke hemmeligheder, som for eksempel er at have drabt at spise deres holdkammerater.

Ja, helt ærligt, hvordan lever man videre med det, efter at have gjort det.

Fordi en ting er, at man så overlever i situationen,

men hvad så mange år senere, når man har varme og trykket, og hver dag ender ventet tilbage.

Og har man det?

Altså, jeg vil sige, hvis man er til det meget hyggeligt, hvor det psykologiske mørke møder horror, og hvor det bliver udforsket, hvor langt mennesker er villigt i at gå for at leve, så skal man se Yellow Jackets.

Der er sådan et eller andet spil mellem det her med mørket, som de oplever,

da de styrter ned, og det mørke, de kommer hjem med.

Hvad er det for et mørke, de kommer hjem med? Er de inden i dem selv?

Er det travme fra oplevelsen, eller er det egentlig noget overnaturligt mørke, der rent faktisk har klisteret til dem, og kommer med hjem?

Prøv at høre, den er så mega navpjerne, den her.

Ja, men det er jo en gyser.

Det er en gyserserie også, at den er så baseret på de her virkelige hændelser.

Ja, den er virkelig, den er meget inspireret af de her rigtige sager, ikke?

Og hvis man er til det, så skal man se med.

Men man kan også gøre det bare for at se Melanie Lindsay, som vi jo har talt om flere gange efterhånden.

Hun var blandt andet også med i Candy, som du anbefalede for ikke så længe siden.

Ja.

Og så også Christina Richie og Juliette Lewis.

Vi har nævnt dem alle sammen før, faktisk.

Ja, jeg ved ikke, hvad det lige er med de tre, de er jo bare et med i flere sager og film, som er vildt holdt på virkelige hændelser.

Det er jo et vildt holdt.

De tre er sammen, og så er Elijah Wood, Juliette også med.

Han er med i Sæson 2, ja.

Så bare lige for at sige, det kan vælge det her.

Det kan vælge.

Og det er interessant, fordi man kommer jo til at sidde og selv tænke på.

Hvad vil jeg have gjort?

Hvad vil jeg ikke gøre, hvis jeg var fanget i et fly?
Og jeg var ved at dø sult, og jeg havde den mulighed at spise den ballet.
Prøv at høre.
Ja, præcis.
Men jeg er vild med den her dobbelthed, der hele tiden ligger af mørket,
hele vejen igennem.
Hvor kommer mørket fra?
Altså, er det noget psykologisk?
Er det noget, vi har oplevet, at vi ikke kan håndtere?
Eller hvad er det egentlig, vi har oplevet?
Ja, nu snakker jeg bare som om, at jeg var der.
Det føles som om, at jeg simpelthen var til stedet.
Jamen, det er rigtigt.
Når jeg ser den, så føles det næsten som om, at jeg var også ved det flystyret,
og de finder sådan en forlatt hytte, de kan være i og sådan noget.
Den del af det.
Nå, jeg er fang.
Hvis du helt ny bruger, så kan du prøve Sky Showtime ganske gratis i en måned.
Du skal bare bruge koden Yellow Jackets, inde på skyshowtime.com,
inden 15. juni 2023.
Så kan du benytte begge sæsoner af Yellow Jackets,
og også lige tjekke alt det andet fede indhold ud, som de har ligget derinde.
Vi kan måske også lide nævne noget af det.
Der er for eksempel A Friend of the Family,
som handler om en familie, hvor da der er en gentagende gang,
bliver kidenarbejdet af en charismatic ven af familien.
Det lyder det bekendt.
Jeg tror, jeg lyder bekendt for mange.
Måske en af de vildeste dokumentarfilm, vi nogensinde har indbefalt, ikke?
Ja.
Den er altså blevet lavet til en film, og den ligger derinde.
Eller Psycho, den kan man også se, er åbenlysegrønne.
Jeg har fået nævnet på gang de sidste par afsnit.
Eller måske kunne denne her interesse The Child in the Box,
who killed Ursula Herrmann.
Og det er jo en sag, som jeg havde med tilbage i episode 24.
Det kan jeg faktisk godt huske.
Den var jo helt langt ude.
Hun var efterladt i en kasse i jorden.
Helt unsvagt.
Men se Yellow Jackets på Sky Showtime.
Rigtig god fornøjelse.
Jeg har taget en anbefaling med også, hvis du vil have den med.
Er det din tur først?

Hvad er det, hvis du ikke?

Nu skal du lige historien.

Nu skal du lige slappe af.

Jeg synes, du skal se den danske dokumentar, sagde jeg på DR, der hedder par plymåret Historien om Agent Piccadilly.

Du kigger på mig som om, den har du set.

Nej, jeg har ikke set den.

Nej, jeg kiggede på dig, fordi jeg tænkte, den har du samtidig henne også med i dag.

Nå, nej, du har ikke.

Heldigvis.

Serien handler om, hvis du ikke ved noget om den, så er du altså interesseret.

Det gør jeg godt.

Men jeg har ikke set den.

Jeg har ikke set den.

Men det er vel interesseret, og det er lige dig, det her.

Serien handler om en italiensk mand, Francesco Gulino, der kom til Danmark i begyndelsen af 90'erne.

Han var antiquitet og kunsthandler, og fik dansk statsboreskap.

Han var en salskabelig type, fik mange danske bekendtskaber.

Og han byggede hurtigt en god tilværelse op i Nærum, når for København, hvor han bosatte sig med sin forretning.

Hvad hans nye venner ikke vidste var, at Gulino i virkeligheden var spion for den bulgariske sikkerhedstjeneste.

Hans egentlig grund til at være i Danmark var at holde øje med bulgariske borgere og lave propagandet for Østbloggen.

Derudover var han mistænkt for, at have været involveret i det så kaldt et par plymor i London.

Et spektakulært snigemor, der fandt stadig i 1988, vore en bulgarisk forfatter, som havde kritiseret den bulgariske president, blev slået i hjælp

midt på Waterloo Bridge, med en lille kule fyldt med giftstoffet risine, som angiveligt var blevet jadet ind i ham med en par ply, og så det er selvfølgelig navnet par plymor.

Francesco Gulino havde været i London den dag,

og han blev afhørt af Scott Landjardt

og P.E.T. på Københavns politikår,

15 år efter drabet,

dår uden at det førte til noget.

Journalist Ulrich Skotte har brugt mange år på at optreffe denne her meget anderledes sag,

og det arbejde følger vi så her.
Hvem var Francesco Gulino egentlig?
Begik han det her par plymor i London?
Og hvor forsvandt han senere hen kan han finde i dag?
Det er nogle af de spørgsmål, der bliver forsøgt besvaret i serien,
og så er der også fokus på et andet drab i serien,
og her spidsede jeg virkelig øre.
Tilbage i episode 42 fortalte jeg om drabet på den unge seksarbejder,
Hanne Witt, der blev slået hjælp med ufatteligt mange knivstik
i sin lejlighed på Nørrebro natten til 1. januar, 1990.
Da politiet kom ind i hendes lejlighed,
var noget af det første, de fandt et billede på et bord.
På billedet sad Hanne Witt på en hest,
og bagpå stod der i dyrehaven med Gulino.
Hanne Witt og Francesco Gulino kendte hinanden,
og åbenbart ret godt, og så siger jeg ikke mere om det.
Parplymoret Historien om Agent Piccadilly på DR,
den synes jeg, du skal se.
Ja, men det skal jeg.
Det skal jeg, du altså.
Træafsnit, hvert afsnit er en time lang,
så det er altså noget af en investering.
Ja, den ser jeg frem til.
Nu må du gerne.
Nu har jeg, ja.
Jeg har også taget noget med.
Molly Smith var kun 25 år,
da hun blev brutalt mürtet den 30. december 1884.
Hun var det første drabsoffer ud af i alt 8.
Alle tilskrevet seriemorderen,
der blev kendt som The Servant Girl,
Annihilator, eller The Austin Axe,
Brutterer, eller The Midnight Assassin.
Ja, han ved også.
Så med gæreningsmand forskellige kalenname.
Ja.
Han var kun aktiv i lige under et år,
og det er der mange bud på, hvorfor det er.
Men han angreb hos salige tjeneste piger,
og i nogle tilfælde deres kæreste element,
hvis de kom i vejen.
Tjeneste piger.
Altså, hvad vil det sige?
Vi er jo i 4.

Nå, nej, jeg er i 18.

Nå, 18.

Okay, nu er med.

Næmlige.

5 yderligere og fra overledet,

Voldsomme Overfall.

The Servant Girl, Annihilator,

Voltor og Angreg med Ykse,

og flere, hvis ikke alle offere blev udsat for det hvide snit.

Flere blev fundet med et skarp våben stadig siddende i hovedet.

Udover det havde alle offere en ting mere tilfældes.

De blev alle undersøgt af samme læge,
efter døden Dr. William Jefferson Burke.

Uuuuh.

Jeg synes, du skal hoppe med på vognen med mig

og min nyeste fantastiske tidslure.

Podcasten 10 Fold More Wicked.

Jamen, det vil jeg gerne.

De fleste sæsoner behandler en enkelt historisk sag,

men så er der også lige en sæson,

hvor hvert enkelt afsnit med forskellige kænte gæsteværdere
dykker ned i en ny sag.

Kænte og ukænte sager fra de forige og hundre.

Journalisten Kate Winkler-Dawson har en fantastisk fængende stil,

hvor hun sådan blander historiefortælling,

undersøgende journalistik og interviews med eksperter
og efterkommere.

Det var ikke hende, der også lavede ribberpodkasten?

Nej, det er ikke ensamme.

Nej.

Det er genialt for kriminalhistorie interesseret.

Er det britiske, eller hvad?

Det er amerikansk.

Nå, okay.

Forstid om, hvor vi var i.

Okay.

Sæsonen, jeg har startet med at fortælle lidt om,
er sæson 7 ud af 9.

Den nyeste sæson er lige gået i gang,

men i sæson 7 får man historien om The Servant Girl in Isoler.

Så det er én historie, der strækker så over en sæson?

Ja.

Og det er så sæson 7, jeg lige har fortalt lidt om,
men man hører faktisk mest om den her seriemurder,

fordi de skal prøve at finde ud af,
hvad der drev en helt anden gærningsmand.

Nå.

Næmlige lægen, Dr. William Jefferson Berks søn Eugene.

Okay.

For mange år efter,
han var med sin far på arbejde
på de forskellige gærningssteder,
og så de mest forfærdelige ting,
begået af en ukendt seriemurder,
så begik han selv de mest utændelige økse-mord
på sin kone og to små børn.
Han hakket dem til ukendighed, smidte dem i brønden
og sendte gærningsråben,
og så var der stadig en kasse til en ikke eksisterende modtager,
inden han selv forsvandt.

Ej.

Var den trang blevet vækket i ham?

Er det virkelighed, da du fortalte det?

Ja, ved at han var med far på arbejde,
eller var der ikke noget med,
at han selv havde tortureret dyr og sådan noget?

Var det måske egentlig ham,
der i en ung, eller var the servant girl
a nye later,
eller var det måske hans far?

Okay.

Fortælling.

Kommer.

Vi er dem prænger at undersøge en derom,
der kan være et link til Jack the Ripper,
så er det jo sjovt, at du lige understrade den.

Ja.

Podcasten Tenfold More Wicked er ikke til at lægge fra sig.

Det er uendeligt spændende i sit fokus på at lære de mennesker at kende,
som var tæt på sagerne.

Altså det er jo noget med at finde ud og bevæge grunde og motiver.

Ja, ja.

Og så er den bare absurdt velproduceret af Kate Winkler Dawson,
og den er lavet for Exactly Right,
som jo er produktionsselskabet,
der ejes af de to kvinder bag my favorite murder.

Ja.

Og Kate Winkler Dawson, der kommer lige en bonusandefælling.

Hun har lavet mange andre fantastiske ting.
Hun har også skrevet byer,
og hendes bog All That Is Wicked,
ligger som lydbog inde på MoFibo, altså på engelsk.
Men findes der ikke også en podcast, der hedder det?
Eller er det bare noget, jeg tror?
Det er nok den her Tenfold More Wicked,
og så har hun et produktionsselskab,
som hedder All That Is Wicked,
eller All Things Wicked.
Men hun har også lavet en bog, der hedder det.
Hun har lavet flere bøger,
men lige den her ligger faktisk på MoFibo,
så den er nem at få fingrene i.
Og den skal være en bonus?
Det synes jeg den skal.
Ja.
Det er også historie lang tid til min list.
Jeg er også ret opslugt og lydbøger for tiden,
så den er jeg glad for at få på min liste.
Ja, og så føler jeg sådan lidt,
at hænder jeg lidt sjælesbeslægt i det,
fordi hun har også en ting med at besøge kirkegård
og opleve historien den vej rundt,
og det hører man i podcasten.
Så virkelig en god anbefaling på os.
Hvad med dine gamle interesser for at besøge kirkegård?
Det havde helt glæmt, hvordan vi kørte rundt i Pennsylvania
og skulle stoppe på al mulig virkelig gamle kirkegård,
fordi du var så fascineret af funderne på gravstenene.
Har jeg ikke talet om det før?
Jo, det har du, men jeg bliver pensioneret.
Det er ikke så meget.
Hvad handler det om?
Hvordan går det med at holde den hobby ved lige?
Jeg synes det er længere.
Hvad har vi ikke talet om i 100 år?
I november var jeg i USA igen,
og der slæbte jeg Niasen med rundt
og se alle de her gamle kirkegård.
I New York?
Det var i Pennsylvania.
Jeg var oppe at besøge din familie.
Så der var du forbi nogle?

Ja, det var jeg.
Men selve projektet med at lave en bog om
fundet på gravstene,
og hvordan man kan...
Hvis du ikke vil lave en bog om det.
Det er mit pensionistprojekt en gang,
og mange, mange år.
Så vi har lavet en bog om, som sammenligner
de forskellige stenhukker i forhold til
serif og non-serif fundet.
Okay, don't get me started.
Det er sådan en afsnit ender med at blive over 2 timer.
Ja, præcis.
Ja, men så tror jeg, at vi skal runde af.
Vi kalder dem for i dag.
Og så gå videre ud i livet,
fordi det går jo videre.
Ja, det gør det ikke.
Det gør det jo bare.
Det gør det bare.
Og det er både godt og lov.
Heldigvis.
Heldigvis.
Godt du.
Og så tales vi ved jer med nu.
Det gør vi.
Heldigot.
I lige måde.
I lige måde.
I lige måde.